

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 9 lipca 2014 r.,

sprawy **D. J.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 21 października 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 21 czerwca 2012 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem z dnia 21 czerwca 2012 r., uznał D. J. za winnego tego, że w okresie od lutego 2010 r. do 29 czerwca 2010 r. w W., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, uczestniczył w obrocie znacznej ilości środków odurzających w postaci

heroiny w ilości 1 kg o wartości 110 000 złotych w ten sposób, że w kilkudziesięciu transakcjach zbywał narkotyk M. R. i D. D., w ilości przeciętnie 100 gramów co 14 dni do dalszej odprzedaży w rozliczeniu po około 90 złotych za gram, po czym wymienieni zbywali narkotyk nieustalonym osobom w cenie po 110 i po 140 złotych za gram, to jest za winnego przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za przestępstwo to wymierzył mu karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 100 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 50 złotych.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca D. J. Zaskarżył on wyrok w całości i zarzucił obrazę przepisu postępowania, to jest art. 366 § 1 k.p.k. w postaci niewyjaśnienia w toku rozprawy wszystkich istotnych okoliczności sprawy wobec zaniechania próby wyjaśnienia sprzeczności w zeznaniach D. D. złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz na rozprawie głównej.

Obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 21 października 2013 r., zmienił zaskarżony wyrok w odniesieniu do D. J. w ten sposób, że przypisany mu czyn zakwalifikował jako przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym na dzień 29 czerwca 2010 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok w części dotyczącej D. J. utrzymany został w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego D. J. Zaskarżył wyrok w całości w stosunku do tego skazanego i zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia w postaci obrazy art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k., poprzez niewyjaśnienie w toku postępowania odwoławczego oraz w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, czy zeznania złożone przez D. D. w toku postępowania przygotowawczego zostały złożone z naruszeniem zakazu dowodowego wskazanego w art. 171 § 7 k.p.k. w zw. z art. 171 § 5 pkt 1 k.p.k. oraz niewyjaśnienie, dlaczego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym brak było podstawy do zastosowania art. 192 § 2 k.p.k. wobec wątpliwości co do stanu psychicznego oraz zdolności postrzegania lub odtwarzania

postrzeżeń przez świadka D. D., a tym samym rozstrzygnięcie samowolnie przez Sąd informacji znajdujących się w zakresie wiedzy specjalistycznej.

Obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł w pisemnej odpowiedzi na kasację o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie zauważyć należy, że wprowadzie konstrukcja zarzutu wskazuje na to, że skierowany on jest przeciwko wyrokowi sądu odwoławczego, to jednak treść zarzutu, w dużej mierze tożsama z treścią zarzutu apelacyjnego, sprowadza się do kwestionowania oceny wyjaśnień złożonych w toku postępowania przez D. D. Uznanie przez sąd pierwszej instancji wyjaśnień złożonych przez D. D. w postępowaniu przygotowawczym o sygn. V Ds. .../09 za wiarygodne, zaakceptowane następnie przez sąd odwoławczy, stało się jedną z podstaw uznania sprawstwa i winy skazanego D. J.

Przypomnieć wypada, że kasacja może być skutecznym środkiem zaskarżenia w razie stwierdzenia rażącego naruszenia prawa. Brak podstaw do uznania, aby w toku przedmiotowego postępowania doszło do takiego naruszenia. D. D. w toku pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego wyjaśnił, że leczył się psychiatrycznie i odbywa metadonową kurację odwykową. Jednocześnie jednak złożył obszerne wyjaśnienia, zbornie wskazując osoby handlujące narkotykami i ich odbiorców. Analiza treści tych wyjaśnień może prowadzić do wniosku, że mają one charakter spontaniczny. Uprawniona jest także ocena wykluczająca składanie tych wyjaśnień pod dyktando prokuratora oraz stwierdzająca brak podstaw do kwestionowania zdolności percepcyjnych świadka i możliwości odtwarzania przez niego spostrzeżeń. W toku tych właśnie wyjaśnień D. D. wskazał D. J. jako „hurtownika” - dostarczyciela narkotyku. Wprawdzie później, przesłuchiwany już w charakterze świadka, D.D. (k.997, Tom VI akt) złożył inne zeznania, nie podawał jednak, że wyjaśnienia były na nim wymuszane, a w szczególności nie składał zawiadomienia o popełnieniu w związku z tym przestępstwa. Dodatkowo podkreślić należy, że okoliczności podawane przez D. D. znajdują pośrednio potwierdzenie w zeznaniach świadka M. R.

Ocena wartości dowodowych depozycji D. D. mieści się w standardach określonych art. 7 k.p.k. Brak jednocześnie przesłanek do uznania, że sąd odwoławczy dokonując kontroli instancyjnej zaskarżonego wyroku z rażącym naruszeniem prawa zaakceptował dowód złożony wbrew wskazanym w kasacji zakazom dowodowym. Sąd odwoławczy uznał, że brak było podstaw do przesłuchania D. D. w obecności biegłego psychologa lub psychiatry i miał podstawy do takiej konstatacji, kontrolując poprawność ocen sądu pierwszej instancji. Sądy obu instancji, zwłaszcza zaś mający bezpośredni kontakt ze świadkiem sąd pierwszej instancji nie miały wątpliwości co do zdolności świadka do postrzegania rzeczywistości i odtwarzania swoich spostrzeżeń. Analiza protokołów przesłuchania D. D. nie dostarcza argumentów do podważenia tych ocen.

Z powyższych względów kasację oddalono.